

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 80/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., Š., zastúpeného advokátkou JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 245/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. februára 2011 doručená sťažnosť J. V., Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. J. F., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 245/2007.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že: *«Sťažovateľ... vedie od konca r. 2007 spor o spoluvlastníctvo k pozemku... OS v Nových Zámkoch... v konaní nepostupoval primerane koncentrovane a procesne efektívne. Rozhodol až dňa 12. 6. 2009, i to právne chybne...»*

KS v Nitre tento rozsudok zrušil a porušovateľovi vrátil na nové konanie so záväzným právnym názorom... Okresný súd v Nových Zámkoch v opakovanom prvostupňovom konaní však nesprávne... dospel k chybnému právnemu posúdeniu veci. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne nekorektne a vo svojich dôsledkoch zhodne s „prvým“ rozsudkom 6 C 245/2007 zo dňa 12. 6. 2009. Zdôrazňujeme však, že sudca Okresného súdu v Nových Zámkoch pri svojom rozhodovaní bol viazaný záväzným právnym názorom vyjadreným KS v Nitre v uznesení č. 9 Co 231/2009 z 29. 10. 2009...

Dnes je... sťažovateľ... v situácii, že po viac ako troch rokoch sa dostal opäť na začiatok. Za danej situácie je sťažovateľ nútený – pri tak masívnom a kumulovanom porušovaní práv na súdnu ochranu a spravodlivý proces z pozície porušovateľa - podať ústavnú sťažnosť. Išlo a ide najmä o celkovo neefektívnu činnosť (porušovanie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces) a masívne prietahy v konaní č. 6 C 245/2007...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd v Nových Zámkoch v konaní vedenom pod sp. zn.: 6 C 245/2007 porušil právo p. J. V., nar. 10. 06. 1948, aby sa jeho vec prerokovala efektívne, spravodlivo a bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu v Nových Zámkoch sa v konaní vedenom pod sp. zn.: 6 C 245/2007 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. J. V., nar. 10. 06. 1948, priznáva sa primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,- € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd v Nových Zámkoch povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Nových Zámkoch je povinný uhradiť p. J. V., nar..., trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. J. F... “

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 245/2007.

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V konaní o sťažnosti vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou všeobecného súdu považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy namietaného protiprávneho stavu, ktorý má sťažovateľ k dispozícii pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ mohol na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy využiť a podať sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu v súlade so zákonom č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže zo sťažnosti nevyplýva, či bola podaná sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu, ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti na okresnom súde zistil, že sťažovateľ sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu nepodal. Z uvedeného dôvodu ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nesplnil podmienku prípustnosti sťažnosti vyžadovanú v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ zároveň v sťažnosti neuvádza žiadne argumenty, ktorými by preukázal, že podmienku využitia tohto prostriedku ochrany jeho základného práva nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto mu ústavný súd nemôže nesplnenie tejto podmienky v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde odpustiť.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovateľ nevyužil pred podaním sťažnosti ústavnému súdu účinný právny prostriedok nápravy proti nečinnosti okresného súdu a nepreukázal ani to, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa pre jej neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2011